zahtevajo, da se število tujih orožniških častnikov pomnoži za 23.

Obča slovanska organizacija. Petrograjski list »Rus« je objavil članek o potrebi obče slovanske organizacije, kateri bi bila svrha in dolžnost, da slovanski in inozemski svet izveščuje o vseh važnejših dogodkih v slovanskih deželah. To nalogo bi imel vršiti slovanski izvestiteljeni urad z brzojavnimi agencijami.

Morilec ruskega ministra Pleveja, Sasanov, je bil te dni obsojen v dosmrtno ječo. Njegov pomagač Sihorski pa v 12letno ječo. Rusom sovražni avstrijski nemški listi so že pisali sprva, da morilca sploh niso prijeli, potem so prišli na to, da so ga prijeli, toda jim je takoj ušel. Iz vsega pisarjenja se vidijo krčeviti poskusi, pisati kolikor mogoče slabo o Rusih, zato, ker so Slovani. In vendar se ima Avstrija veliko zahvaliti Rusiji. Ko so se l. 1848 spuntali Ogri in je bilo zelo dvomljivo, če bi bili avstrijski vojaki zmagali, tedaj so prišli Rusi Avstriji na pomoč. Niti Ogri, kateri so bili od njih tepeni, ne pišejo tako sramotilno o Rusih, kakor ti avstrijski nemški listi. Zdaj pa naj še ti ljudje tajijo, da ne sovražijo Slovanov!

Ubegla saška kraljica, ki je pred dvema letoma ušla z nekim učiteljem svojemu soprogu, takratnemu saškemu prestolonasledniku, je 21. t. m. nenadoma prišla v Draždane, glavno mesto saškega kraljestva. Kakor je izjavila, bi rada obiskala svoje otroke. Hotela jim je prinesti božična darila. Na dvoru so pa o pravem času zvedeli, da hoče k svojim otrokom in so ji to zabranili. Potrta se je vrnila zopet nazaj v Florenco, kjer prebiva. Princesinja, ki se od svoje ločitve imenuje grofica Montignoso, se je zavezala pri ločitvi, da ne bo stopila na Saško, vendar jo je ljubezen do njenih otrok gnala k prestopku svoje obljube. Kralja, ki je bil na lovu, so o vrnitvi njegove soproge obvestili in mu izročili njeno željo, da bi rada videla otroke. Odgovoril je brzojavnim potom: Sedaj še ne!

Nemiri v Italiji zaradi bede. Med prebivalstvom južne Italije raste nezadovoljnost vsled bede in pomanjkanja dela. V Francavilli so se vršili izgredi, kmetje so naskočili hiše posestnikov, s kamenjem napadli vojake, ki so jih hoteli razkropiti. Vojaki so streljali ter ranili mnogo oseb. Nemiri se nadaljujejo.

Prepovedan protiavstrijski shod v Italiji. Italijanska vlada je prepovedala nameravani protiavstrijski shod v Benetkah. Na tem shodu je nameraval govoriti Gabriel d' Annunzio o zatiranju Italijanov v Avstriji.

Organizacija katoličanov v Italiji. V Rimu so imeli italijanski katoličani te dni razgovore o prihodnji politični organizaciji. Sklenili so, po različnih italijanskih mestih in krajih ustanoviti volilne odbore, ki bodo skrbeli za politično organizacijo katoličanov in pa tudi ustanovitev skupnega središča. Eno društvo bo nadaljevalo svoje socijalno delo, drugo pa bo moralo skrbeti za volitve in pa za politično delovanje italijanskih katoličanov. Italijanski katoličani so še le pred nekaj tedni stopili v javno politično življenje in vendar že začnejo tako lepo delovati.

Vstaja Hererov proti Nemcem. Mogočna nemška država se že pol leta bojuje proti nekaj stotisoč duš broječemu zamorskemu rodu Hererov, ne da bi se ji bilo dosedaj posrečilo udušiti vstajo. Zdaj je v južni Afriki poletje in vsled neznanske vročine razsaja med nemškimi vojaki huda vročinska bolezen. Na vročinski bolezni je zbolelo 977 mož, iz med teh jih je umrlo 184. Zdaj je še v bolnišnici na vročinski bolezni bolnih 441 mož.

Dopisi.

Iz Gočove. (Nov občinski odbor) izvolil je za župana Vincenca Kronvogel, za I. svetovalca Bolfanka Dokl, za II. svetovalca Matija Kramberger. Po velikem trudu je lepa Gočova v slovenskih rokah. Prva in glavna zasluga za to gre neutrudnemu in neustrašenemu narodnjaku Bolfanku Dokl.

Dosedanji občinski poglavarji bili so si svoje zmage svesti. Tiho so nabili na desko razpis občinske volitve, tajnika pa so dali na bolniško posteljo ter mu marljivo donašali zdravil. Kdo bi v takih okolščinah mislil na občinske volitve. Pride zgodnje jutro dne 19. novembra. Bila je sobota. Vse hiti na tržtvo v Maribor: ženske z jerbasi, moški s »trakselni«, kmetje z vozmi. O kako prijetno se bo volilo! V prvem razredu en kmet zadostuje in zanj je »kožuh« že naročen. V drugem pomaga dobrosrčna Trezika; v tretjem pa še priskočijo v stiski Senarčani, saj smo jim ob svojem času posodili. Torej hajd v županovo klet. Pa glej ga besa! Luč za lučjo se pomika proti županovi koči. Kaj pač to pomeni? Desko gledajo radovedneži z ustmi in z očmi. Ali je res? saj ni mogoče. In vendar je tako. Ob pol 9. uri so občinske volitve Gočovske.

Župan in odborniki ter različni kovači pomagači pa brezskrbno pijejo in pojejo ter se veselijo svoje čudovite prekanjenosti in gotove zmage. In res, njih zmaga je bila popolna. Nobeden tistih, ki so peli in pili v županovi kleti, ni bil izvoljen v občinski odbor.

Iz Runeča pri Ormožu. (Najnovejša postna jed: zajec na vrhnju.) Nedavno je prišel štirim podjetnim ženkicam, seveda edino le po naključju, lep zajec v pest. Halo, to je bilo nekaj zanje! — Naše prisiljene zajčje lovke niso na dolgo in široko ugibale, kaj bi ž njim, njih obsodba je bila takoj sklenjena. »Prav dobro večerjo si pripravimo, pa je«, odločila je najodločnejša. Pa, o smola: bil je petek. Kaj početi? Odlagati ni kazalo, kajti Bog ve, kaj prinaša drugi dan, grešiti se pa tudi ne sme. V tej gotovo vsakemu ljubitelju zajca in zajčjega mesa razumljivi zadregi se po dolgem molku naenkrat oglasi ...manova Micka in z vzravnano glavo in blestečimi očmi sledeče zine: »Jaz jo že imam; kuma, (tu pri nas je namreč vsaka starejša ženska »kuma«) na vrhnju ga narediš, pa je in post ostane le post.« — In tako se je storilo. Pa zajec »na vrhnju« še ni bil do cela prebavljen, že so se oglasili »angeljci miru« in v svoji neutešljivi zvedavosti povpraševali po vseh okolnostih te izvanredne postne jedi.

Morale so k sodniji in le-ta jim je naštela skupno 120 ur zapora in 1·80 K odškodnine g. najemniku lova; drugih sitnih posledic si pa lahko mislimo. Uboge ženkice! Tolaži jih pa naj to dejstvo, da se bodo smele v lepši spomin na skupno postno večerjo tudi tam skupno postiti, kjer se osebna prostost tako kruto omejuje.

Ženske, poslušajte torej: zdaj še ne kaže, si prisvajati takih neobičajnih postnih jedi. Potrpite! Kmalu se bo novi lovski zakon uveljavil tudi po naših lepih Sloven. goricah in potem pa le hajd na vse zajce!

Zavrč. (Občinske volitve.) Pri nas so se že 17. nov. vršile občinske volitve. No, to sicer ni nič izvanrednega, a za našo občino so letošnje volitve velikega pomena. Pri vseh dosedanjih volitvah je bila udeležba le pičla, a letos pa se je naenkrat pokazalo na volišču ogromno veliko udeležencev. Marsikateri se je čudil temu, in vendar je stvar popolnoma naravna. Kakor drugod, tako si je tudi pri nas znani ptujski »Štajerc« pridobil nekaj podrepnikov, ki so v svoji nadutosti in predrznosti naenkrat hoteli tudi zavladati v občini. Toda to nevarnost so nekateri narodnjaki hitro spoznali, poučili nekoliko za vsako dobro in resno stvar vnete Zavrčane in tako so ti možje stare slovenske korenine polnoštevilno privreli na volišče ter si iz sveje srede zbrali same poštene, ugledne odbornike, o katerih so prepričani, da bodo delovali vsikdar v blagor občine. Volitve so tudi že potrjene in dne 8. t. m. je bil izvoljen županom jednoglasno posestnik in gostilničar Tomaž Murkovič.

Slava vam, vrli volilci završki, ki ste stali tako trdno in ste pokazali, da hočete biti na svoji zemlji sami gospodarji, ne marate pa tistih privandrancev, ki jim diši le vaš denar, nimajo pa srca za vaš blagor. Srčna hvala pa tudi zavednim poljancem od Sv. Marjete, ki so tudi prikorakali v lepem številu in pripomogli k sijajni zmagi.

Toda še nekaj moramo pribiti, da izve svet, kdo so naši nasprotniki. Najhujši agitator za »štajerčevo« stranko je bil nadučitelj, ki je čujte in strmite, predsednik — »slovenskega bralnega društva.« No, pa pogorel je pošteno z vso svojo gerdo, dasiravno je kot velenepolitik tudi sam sebe volil. Radoveden sem, kako mu je potem kaj šla v slast godba, ki je bila že ob 2. zbranu, da bi proslavljala nemškutarsko zmago. Toda dokler bodemo še nekoliko dihali, bo Zavrč obdržal slovensko lice, in naj si je tudi predsednik »bralnega društva« narodni odpadnik.

Iz Pasje vasi pri Velenju. Naša vas ni ravno po številu velika, pa vendar se je od leta 1891 pomnožila od 19 do 31 prebivalcev, in tudi toliko hiš. Tukajšnji premogovnik pl. Lappa je že veliko zemlje ponižal, in tudi okrajna cesta je poškodovana vsled tega, ker se premog izkopava; tudi se delajo velike jame kot jezera. Tukajšnji posestniki moramo premog dražje plačevati, pravijo, da zato, ker ga imamo blizu; tisti, ki pa od daleč pridejo ponj, ga dobijo veliko ceneje. To pa je vendar le čuden razloček. Mi posestniki pa moramo največ škode trpeti, ker so se poti jako pomnožile in ceste poslabšale z vožnjo premoga. Ko se je leta 1891 gradila železnica Celje-Velenje, smo bili tukaj najslabše plačani pri prodaji zemljišč za železnico. Vrhtega se politična oblast noče za naše pravice potegniti. Kadar se kaka nujna prošnja vloži, se vselej odkloni, ko smo vendar tudi davkoplačevalci in tudi avstrijski državljani. Železnična oblast nam pri rampah, kjer črez vozimo, ne napravi tako tira, da bi lahko vozili. Imamo tudi eno pot, ki vodi na njive in travnike, kakor tudi v trg Velenje in pa v Šoštanj. Toraj se vse občine šoštanjskega okraja poslužujejo tega pota, in tudi imajo pravico potegniti se zanj, da ostane ravno na tem mestu. Pri omenjeni poti je pa železnična uprava naredila ograjo, da bi pot odpravila. To pa ni mogoče, pot ostane ravno tam, kjer je. Zložili smo zaradi tega prošnje in so že vložene. Čudno se nam pa zdi, da se nam v takih nujnih rečeh ne da odgovora in stavijo ovire od strani politične oblasti. Slovenske poslance prosimo, da se tudi za naše pravice potegnejo, ker mi nič ne opravimo. Daj Bog, da bo prihodnje leto srečnejše! Isto želimo tudi vsem bralcem! — Več posestnikov.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Novo leto se bliža in zato smatramo za svojo dolžnost, da vabimo vse dosedanje naročnike in tudi one prijatelje našega lista, ki še doslej niso bili nanj naročeni, naj vstopijo v kolo naših naročnikov. Naš list izhaja že 38 polnih let, zato mislimo, da nam pač ni treba razvijati načel, koje zastopamo v svojih predalih. Da tudi slovensko kmetsko ljudstvo na Spod. Štajerskem odobruje našo pisavo, za to nam je najboljši porok veliko število naročnikov. Noben tednik ne Slovenskem nima tako visokega števila! V letu, ki se bliža svojemu koncu, smo jih beležili 8000. Kakor kažejo nova naročila, bomo v novem letu zopet napredovali. Naš list je posvečen blaginji in napredku slovenskega ljudstva na Štajerskem! Ljudstvo to uvideva in zato prihaja k nam kot k svojemu najboljšemu prijatelju. Na strani ljudstva bo tudi v bodoče vedno naše stališče! Naš list pa tudi v dejanju kaže, da ne išče drugega